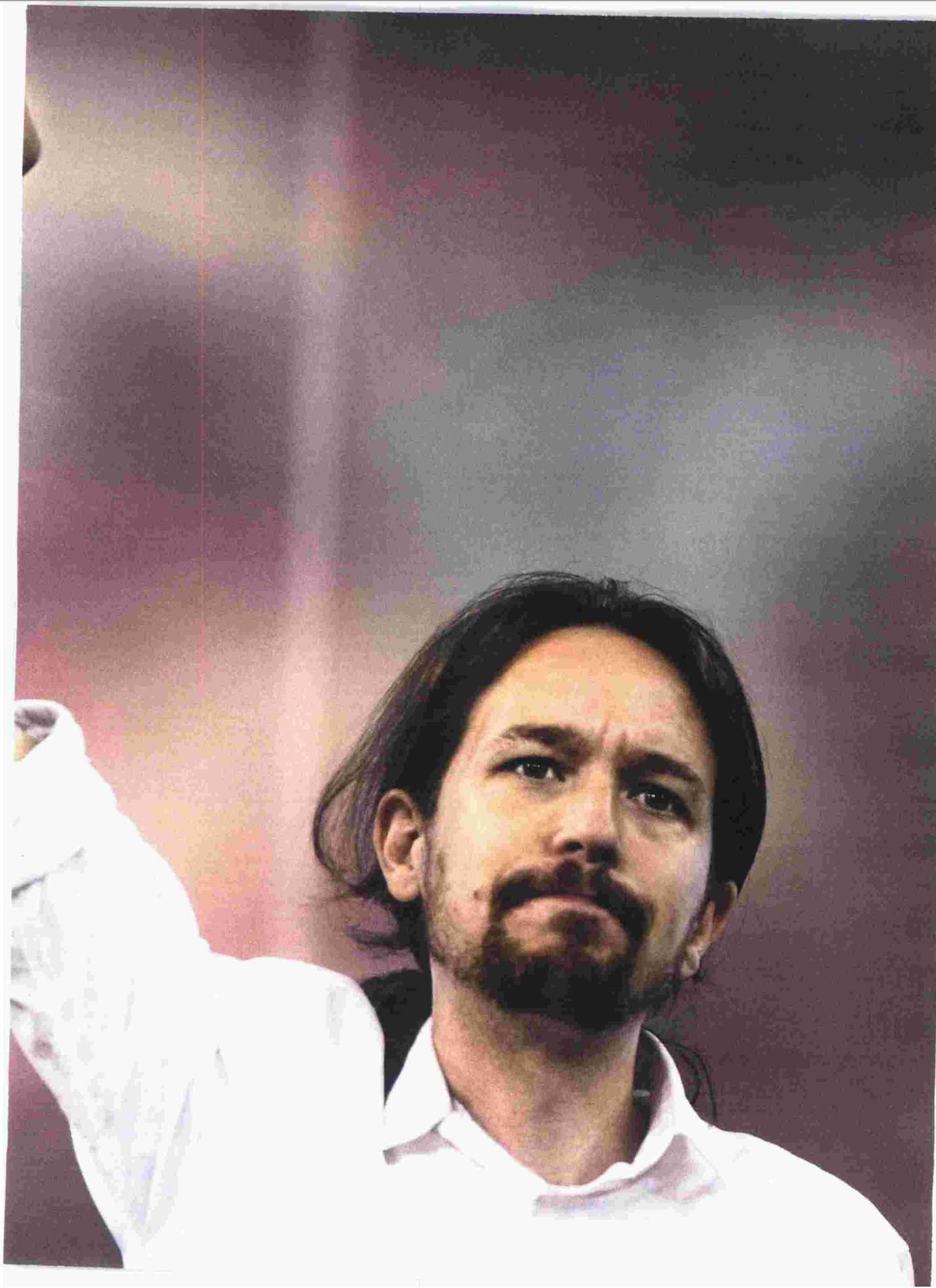

Πάμπλο Ιγκλέσιας

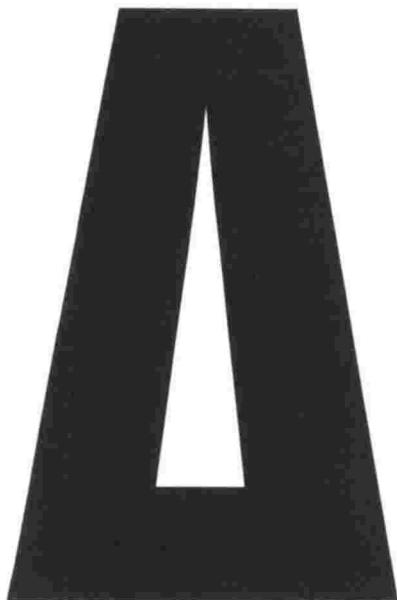
Οδήγησε το νεοϊδρυθέν κόμμα Podemos στην Ευρωβουλή. Η τελευταία δημοσκόπηση της «El País» κατέταξε το κόμμα στην πρώτη θέση στην πρόθεση ψήφου με 27%. Το ερώτημα που πλανιέται πάνω από την Ευρώπη είναι: Θα μπορέσουν οι Podemos; Ο Ισπανός Πάμπλο Ιγκλέσιας μιλώντας αποκλειστικά στο BHMAgazino εξηγεί τη σχέση του με τον ΣΥΡΙΖΑ, την υποκρισία των πολιτικών και το μέλλον της Ευρώπης.

«Περιμένουμε τις εκλογές στην Ελλάδα για να σας ακολουθήσουμε»

ΣΧΕΝΤΕΣΕΣ ΣΤΗ Μαρία Λούκα

→ ΠΑΜΠΛΟ ΙΓΚΛΕΣΙΑΣ

ύσκολα μπορεί να σκεφθεί κανείς ανάλογη περίπτωση όπου ένας λέκτορας Πολιτικής Επιστήμης, γνωστός σε περιορισμένους κύκλους της προοδευτικής διανόποστς και των κινημάτων, μετεξελίσσεται σε διάστημα μικρότερο του ενός χρόνου σε έναν εν δυνάμει πρωθυπουργό, το όνομα του οποίου φιγουράρει στα διεθνή πρωτοσέλιδα προκαλώντας ρίψη στις πολιτικές και οικονομικές ελίτ της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Πάμπλο Ιγκλέσιας – «κοτοίδας», όπως τον αποκαλούν οι φίλοι του εξαπτίας της τάσης του να δένει τα μακριά μαλλιά του – το πέτυχε. Στις ευρωεκλογές του Μαΐου οδήγησε το νεοϊδρυθέν κόμμα Podemos στην Ευρωβουλή με πέντε έδρες αποσπώντας το 9,7% των ψήφων του εκλογικού σώματος της Ισπανίας. Εκτούτο ονόματα ακούγεται παντού, η δημοφιλία του ανεβαίνει και το ερώτημα που πλαινέται πάνω από την Ευρώπη είναι: Πού θα καταλήξει όλο αυτό;

Ο μόλις 36χρονος ευρωβουλευτής που ξέφριασε τους συναδέλφους του στην Ευρωβουλή σπάζοντας τα πρωτόκολλα και τον τυποποιημένο καθωστρεπτικό, αφού στην πρώτη του εμφάνιση έδωσε όρκο «μέχρι οι πολίτες της χώρας του να ανακτήσουν την κυριαρχία τους και τα κοινωνικά τους δικαιώματα», δεν είναι τυχοδιώκτης της πολιτικής. Μεγάλωσε με τα βίβλια του Μαρξ και του Λένιν, εντάχθηκε στην εφηβεία του στην Κομμουνιστή Νεολαία και γαλουχήθηκε σε ένα αριστερό οικογενειακό περιβάλλον με τους γονείς του ενεργά μέλη του Σοσιαλιστικού Κόμματος και με τις μητέρες των διόδεων του φρανκικού καθεστώτος, αφού στον παππού του είχε επιβληθεί θανατική ποινή (απόφραση που δεν εκτελέστηκε).

Σπούδασε Νομική και Πολιτικές Επιστήμες στο Πανεπιστήμιο Κομπλουένσε και πήρε το διδακτορικό του το 2008 με τη διατριβή του στις συλλογικές δράσεις μελετώντας υποδείγματα αυτοδιαχείρισης και εναλλακτικής οργάνωσης όπως αυτό των Ζαπατίστας. Εχοντας στο βιογραφικό του πάνω από 30 δημοσιεύσεις σε ακαδημαϊκά περιοδικά και πολλά βραβεία, διορίστηκε τελικά λέκτορας στο Πανεπιστήμιο της Μαδρίτης. Όλα αυτά τα χρόνια βέβαια ο Πάμπλο Ιγκλέσιας ήταν ενεργό μέλος των κινημάτων ενάντια στον πόλεμο και στην παγκοσμιοποίηση. Με αυτές τις περιγραμμένες τον βρήκε η οικονομική κρίση που έσπασε στις χώρες του ευρωπαϊκού Νότου, μεταξύ των οποίων και η Ισπανία. Ο Πάμπλο τάχθηκε εξαρχής ενάντια στις πολιτικές λιπότητας και συνδέθηκε με το κίνημα των Ισπανών Αγανακτισμένων, από τα σπλάχνα του οποίου προέκυψε λίγο αργότερα το κόμμα που η τελευταία δημοσκόπηση της «El País» κατέταξε στην πρώτη θέση στην πρόθεση ψήφου με 27%.

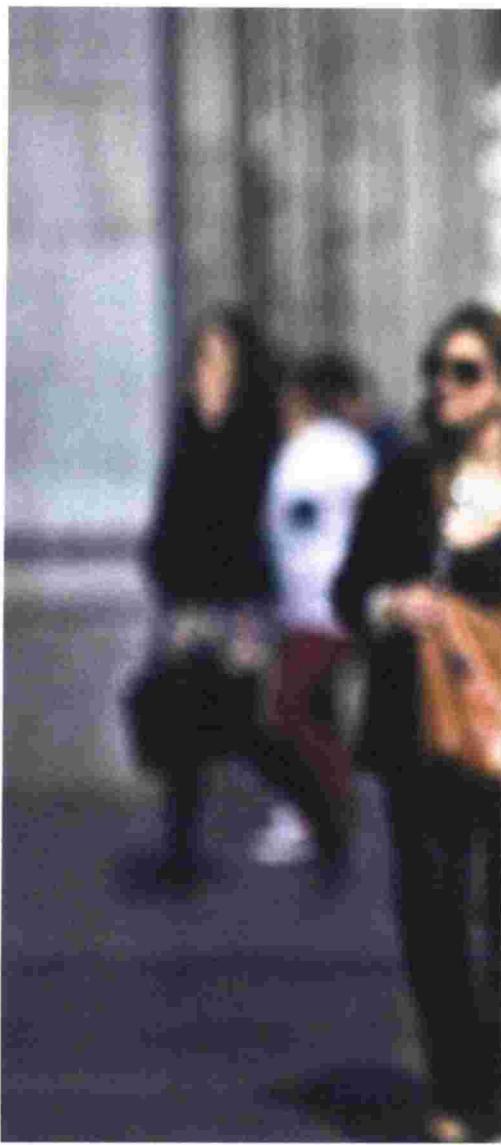
Το Podemos λάνσαρε μια ξεχωριστή προεκλογική καμπάνια που βασίστηκε στη χρηματοδότηση των υποστηρικτών του μέσω Internet. Ούτως ή άλλως, ο ίδιος ο Πάμπλο αμέσως μετά την εκλογή του ως ευρωβουλευτή έσκαθάρισε ότι «από τα 8.000 ευρώ των μήνα ούτε ένας από τους ευρωβουλευτές μας δεν θα βγάζει περισσότερα από 1.930 ευρώ, ποσό που είναι τρεις φορές ο κατώτατος μισθός στην Ισπανία. Τα υπόλοιπα θα πηγαίνουν υπέρ του κόμματος ή υπέρ ενός κοινωνικού σκοπού».

Με αυτόν τον τρόπο ήθελε να εισαγάγει στην πολιτική ωρή του τόπου του έναν νέο κώδικα ηθικής απαλλαγμένο από τις σκιές

Ο Πάμπλο Ιγκλέσιας

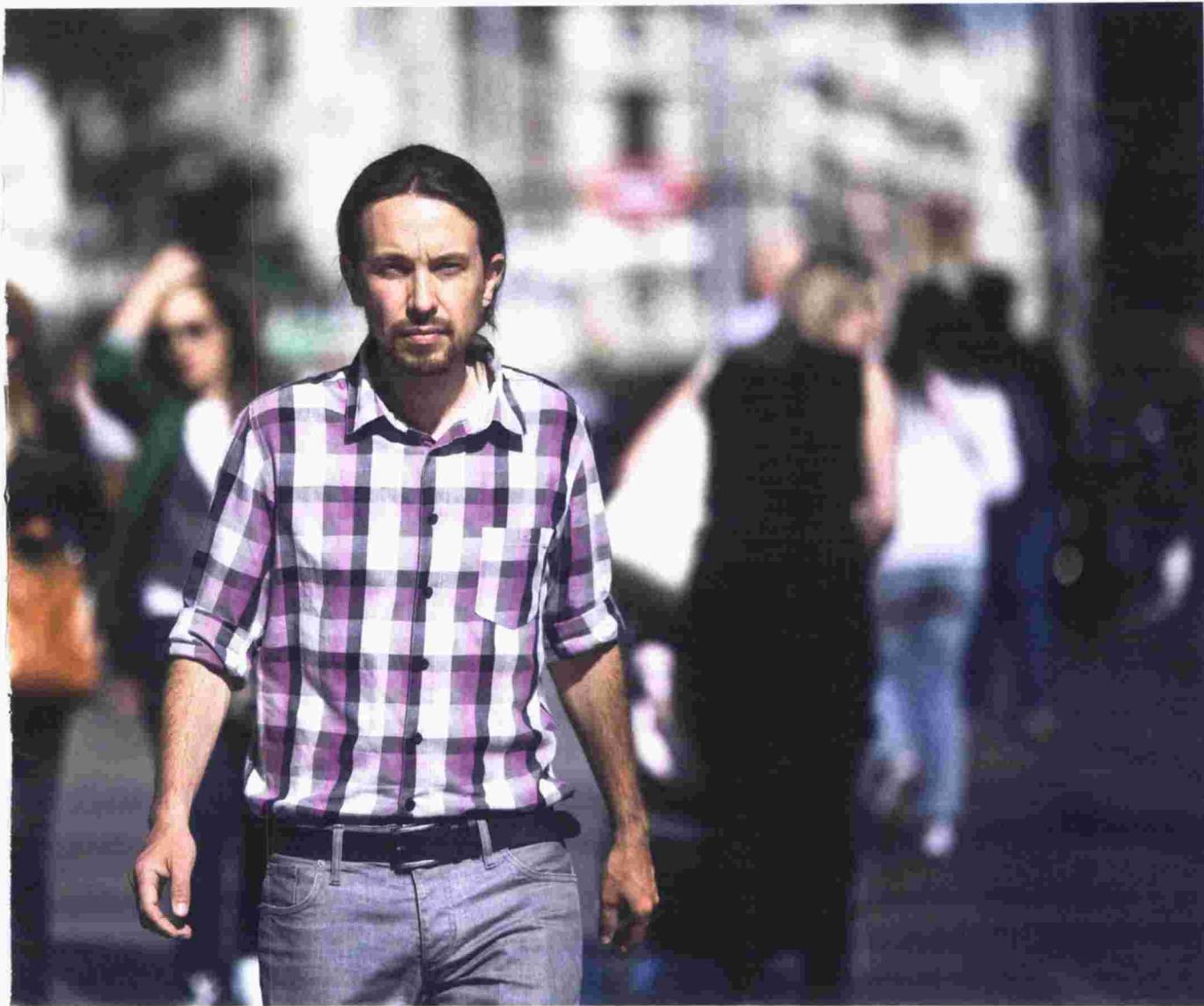
στους δρόμους της Μαδρίτης, στην οποία γίνεται όλο και πιο δημοφιλής.

«Χρειάζονται οικονομικές μεταρρυθμίσεις στην κατεύθυνση της φορολογικής δικαιοσύνης έτσι ώστε οι πλούσιοι να πληρώνουν περισσότερα» είναι το βασικό μότο των Podemos.

της διαφθοράς ή του πλουτισμού. Εξάλλου στον Πάμπλο περισσεύει, όπως αναγνωρίζουν και οι αντίπαλοι του, το επικοινωνιακό ταλέντο. Είχε εξοικειωθεί από νωρίς με την έκθεση στα media μέσω της εκπομπής «La Tuerka», ένα πρόγραμμα εκπομπών πολιτικού διαλόγου που είχε φτιάξει με τους συνεργάτες του και φοιτήσεις από το πανεπιστήμιο. Εμφανιζόταν χρόνια σε κανάλια χαμπλής πληθέστηκες και απέκτησε μεγάλη άνεση στον φακό τώρα που όλα τα κανάλια διεκδίκουν μια θέση του στο πάνελ.

Η ιδιότητά του ως αδιαφιλονίκητου πήγεται του Podemos επικυρώθηκε επίσημα πρόσφατα, όταν στο πλαίσιο του ιδρυτικού συνεδρίου του κόμματος εξελέγη μεταξύ 71 υποψηφίων γενικός γραμματέας με ποσοστό 88%. Είναι χαρακτηριστικό ότι ακόμη και ο επίσημος ευρωβουλευτής και επικεφαλής της μειοψηφίας του κόμματος Πάμπλο Ετσενίκε

δίλωσε όπι ψήφισε τον Ιγκλέσιας για τη θέση του γραμματέα εκπιώντας όπι είναι ο πλέον κατάλληλος. Τον βρήκαμε στο Στρασβούργο στο πλαίσιο της Ολομέλειας του Ευρωκοινοβουλίου και έδωσε στο BHMAgazino μια αποκλειστική συνέντευξη.

Το κόμμα σας γεννήθηκε από τα κοινωνικά κινήματα. Στον δρόμο προς την εξουσία πώς μετεξελίσσεται αυτή τη σχέση; «Τα κοινωνικά κινήματα στην Ισπανία αποτελούν πάντα πηγή έμπνευσης για μας και σημείο αναφοράς. Δεν είμαστε όμως το πολιτικό κόμμα των κινημάτων γιατί απλούστατα κανένας δεν μπορεί να υποκαταστήσει τα κοινωνικά κινήματα στους δρόμους. Η δράση στον δρόμο έχει τη δική της αυτοτέλεια. Τα τελευταία χρόνια στην Ισπανία τα κοινωνικά κινήματα έχουν δείξει μεγάλη πολιτική παραγωγή. Εμεις είμαστε δικό τους αποτέλεσμα.

Η φιλοδοξία μας δεν είναι να αναλάβουμε τον ρόλο της εκπροσώπων αλλά να δώσουμε στον κόσμο ένα εργαλείο πολιτικής αλλαγής στην χώρα μας».

Οι δημοσκοπήσεις σάς εμφανίζουν πρώτο κόμμα στις προτιμήσεις των ψηφοφόρων. Ποιες θα πάντα οι προτεραιότητες ενδεχόμενης δικής σας κυβέρνησης για τις πρώτες 100 πρέσες; «Πρέπει να είμαστε ειλικρινείς. Απέχουμε αρκετά από τις εκλογές. Οπως ιούνει και στο ποδόσφαιρο, πρέπει να ετοιμάζεσαι για το κάθε παιχνίδι έσχωριστα. Υπάρχουν πολλά πράγματα που πρέπει να γίνουν προτού φτάσουμε στις εκλογές. Αυτή τη στιγμή εργαζόμαστε σκληρά για τη συγκρότησή μας. Δεν ξέρω σε πιο κατάσταση θα βρισκόμαστε έπειτα από έναν χρόνο – ελπίζω καλύτερη. Το μόνο σίγουρο είναι ότι κατακτώντας την κυβέρνηση δεν σημαίνει απαραίτητα ότι

κατακτάς και την εξουσία. Προτεραιότητά μας είναι να κάνουμε τον κόσμο να ζει καλύτερα. Τα θέματα της καταπολέμησης της διαφθοράς, της διαχείρισης του δημόσιου χρέους και του τερματομού των πολιτικών λιτότητας θα αποτελέσουν προφανώς τον πυρήνα της αιτέντας που θα θέσσουμε τους πρώτους μήνες ενδεχόμενης διακυβέρνησης».

Ποια είναι κατά τη γνώμη σας η βασική αρχή για να αρθούν οι ανισορροπίες που δημιουργεί η εφαρμοζόμενη οικονομική πολιτική; «Είναι ζεκάθαρο σε μας ότι χρειάζονται οικονομικές μεταρρυθμίσεις στην κατεύθυνση της φορολογικής δικαιοσύνης έτοις ώστε οι πλούσιοι να πληρώνουν περισσότερα. Υπάρχει ένα σοβαρό διακύβευμα για την πάταξη της φοροδιαφυγής όχι μόνο στο επίπεδο της Ισπανίας αλλά σε πανευρωπαϊκό επίπεδο. Το πρόσφατο →

→ ΠΑΜΠΛΟ ΙΓΚΛΕΣΙΑΣ

Ο Αλέξης Τσίπρας και ο Πάμπλο Ιγκλέσιας συναντήθηκαν στις 15 Νοεμβρίου στο συνέδριο των Podemos στη Μαδρίτη. Ο Ιγκλέσιας εξελέγη γενικός γραμματέας του κόμματος κερδίζοντας τους υπόλοιπους 70 υποψήφιους με ποσοστό 88%.

σκάνδαλο των Iuxileaks στο Λουξεμβούργο είναι πολύ χαρακτηριστικό. Η υπόθεση του Γιούνκερ υπό την ανοχή του οποίου συμβαίνει εκτεταμένη φοροδιαιφυγή είναι το διαμετρικά αντίθετο παράδειγμα από εμάς, είναι η επιπομπή αυτού που δεν είμαστε. Η οικονομική κρίση έχει διεθνή διάσταση. Η κατάργηση των φορολογικών παραδείσων στην Ευρώπη είναι κομβική διάσταση για την αποκατάσταση ενός αισθηματος δικαιούντων».

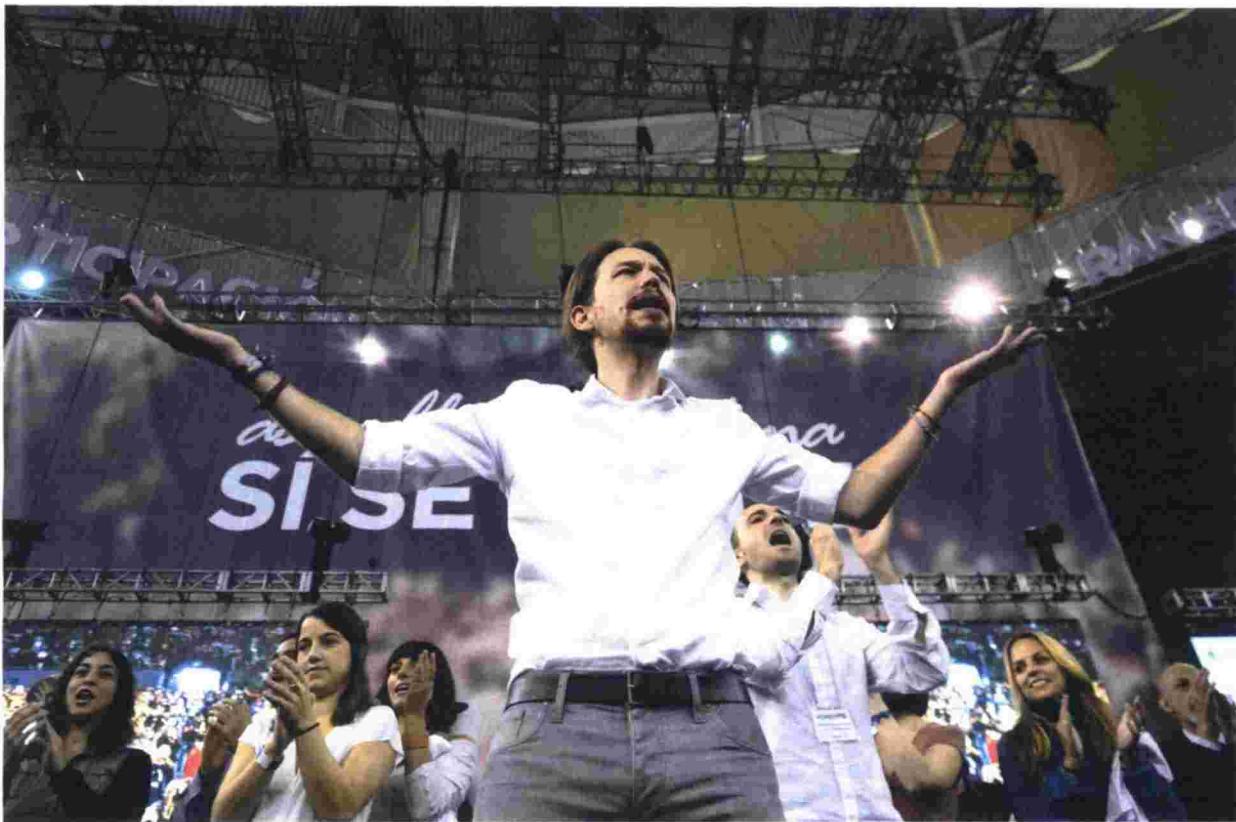
Ο δρόμος για την εκλογική νίκη δεν περνάει από τη δημιουργία συνεργασιών με άλλους φορείς όπως η Ενωμένη Αριστερά στην Ισπανία; «Σε εκλογικό επίπεδο είναι πολύ δύσκολο να μιλήσουμε για συνεργασία με την Ενωμένη Αριστερά. Ούτως ή άλλως, εμεις είμαστε γέννημα της αδυναμίας της Δεξιάς και της Αριστεράς στην Ισπανία να κατανοήσουν την κατάσταση. Ακόμη κι αν εγώ προσωπικά είμαι αριστερός, αντιλαμβάνομαι ότι δεν αρκεί απλά ένα μέτωπο αριστερών οργανώσεων. Η πόλωση στην κοινωνία υπερβαίνει τους πολιτικούς διαχωρισμούς. Μιλάμε στην πραγματικότητα για μια μικρή οικονομική και πολιτική ελίτ που δρα εις βάρος μιας

**«Ο ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ
ΜΟΥ ΛΕΕΙ ΣΥΧΝΑ ΟΤΙ
ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΟΛΛΕΣ
ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ
ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΠΟΥ
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΥΝΤΕΘΟΥΝ
ΣΤΟ ΕΣΠΤΕΡΙΚΟ ΤΟΥ
ΚΟΜΜΑΤΟΣ. ΑΥΤΟ
ΚΑΜΙΑ ΦΟΡΑ ΙΣΩΣ ΕΙΝΑΙ
ΠΡΟΒΛΗΜΑ, ΆΛΛΑ
ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΩ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ
ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΟΣ»**

μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας. Πολλοί άνθρωποι που με χαιρετάνε στον δρόμο μου λένε: "Πάμπλο, δεν είμαι αριστερός σαν κι εσένα, αλλά βλέπω στο πρόσωπό σου έναν τίμο πολιτικό και μια εναλλακτική πρόταση. Εσύ και οι άνθρωποι που δουλεύετε μαζί είστε διαφορετικοί και ποτεύουμε ότι μπορείτε να κάνετε κάπι καλύτερο για τη χώρα". Χρειαζόμαστε λοιπόν όχι μια συμμαχία αριστερών κομμάτων αλλά μια κοινωνική συμμαχία. Οι φίλοι μας από την Ενωμένη Αριστερά έχουν μια στρατηγική που απευθύνεται στο 10% των ψηφοφόρων. Χρειαζόμαστε μια στρατηγική που να απευθύνεται στην πλειοψηφία τους».

Είναι εφικτό να ανατραπούν οι πολιτικές λιτότητας μέσα στην ευρωζώνη; «Νομίζω ότι είναι πολύ δύσκολο να αλλάξει το κυριαρχούσα υπόδειγμα της οικονομικής πολιτικής μέσα στην ευρωζώνη. Υπάρχει πρόβλημα στην ίδια την αρχιτεκτονική της. Ειδικότερα η ανατροπή γίνεται πολύ πιο δύσκολη όταν αναφερόμαστε μόνο σε μία χώρα. Γ' αυτό και εμεις δίνουμε μεγάλη σημασία στην εγκαθιδρυση μιας προοδευτικής συμμαχίας ανάμεσα σε διαφορετικούς →

→ ΠΑΜΠΛΟ ΠΓΚΛΕΣΙΑΣ

λαούς και χώρες με αιχμή τον ευρωπαϊκό Νότο. Ο ΣΥΡΙΖΑ στην Ελλάδα, το Σιν Φέιν στην Ιρλανδία και άλλα πολιτικά κόμματα και οργανώσεις πανευρωπαϊκά είναι μια πρώτη μαγιά για έναν τέτοιο συνασπισμό. Όπως προανέφερα, η πολιτική διακυβέρνησης δεν ταυτίζεται πάντα με την εξουσία. Υπάρχουν ισχυρές οικονομικές δυνάμεις, κερδοσκοπικοί μπανιούμοι και ολιγαρχικά μέτωπα που βρίσκονται απέναντι μας».

Αυτοί οι μπανιούμοι στους οποίους αναφέρεστε έχουν δείξει τα νύχια τους απέναντι σε σας και στο κόμμα; «Είμαι σίγουρος ότι εσείς θυμάστε καλύτερα από εμένα την επίθεση από μέρος του Τύπου που δέχθηκε ο Αλέξης Τσίπρας στην Ελλάδα το 2012 με τρομοκρατικούς τόνους. Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει τώρα στην Ισπανία. Υπάρχει μια ενορχηστρωμένη καμπάνια κατά του δικού μας κόμματος που εκπροσέται προφανώς από ισχυρά συμφέροντα. Σκιαγραφούν το δικό μου πορτρέτο στα όρια του τρομοκράτη. Ξέρουμε ότι αυτή η διαδρομή είναι πολύ δύσκολη. Τοποθετούμαστε όμως με όρους ιστορικής τομής, όπου η πιθανότητα ανατροπής στην Ευρώπη είναι εφικτή και ορατή. Θα αντιμετωπίσουμε εντάσεις, επιθέσεις από τα μεγάλα συμφέροντα και τρικλοποδιές. Είμαι όμως αισιόδοξος ότι

μπορούμε να τα καταφέρουμε, ότι μπορούμε να νικήσουμε».

«ΣΚΙΑΓΡΑΦΟΥΝ ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΟΥ ΠΟΡΤΡΕΤΟ ΣΤΑ ΌΡΙΑ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗ. ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΜΕΝΗ ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΜΑΣ ΠΟΥ ΕΚΠΟΡΕΥΕΤΑΙ ΑΠΟ ΙΣΧΥΡΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ. ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΜΕ ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΙ»

Τι μίνυμα στέλνει η άνοδος των αριστερών κομμάτων στην πηγοΐα της ευρωζώνης; «Μίνυμα μη αποδοχής των μέτρων που μπορεί να μετατραπεί σε μίνυμα ανατροπής. Σκεφθείτε μια νίκη του ΣΥΡΙΖΑ, του Σιν Φέιν και των Podemos ποιες ανακατατάξεις μπορεί να φέρει. Αυτή είναι η στρατηγική που ακολουθούμε. Η λιπότητα που βρίσκεται στην καρδιά της οικονομικής πολιτικής μπορεί να ξελθεί και αυτό διαμορφώνει τη δυνατότητα γέννησης ενός νέου οράματος για μια διαφορετική Ευρώπη».

Στη διεθνή δημόσια σφαίρα σάς εμφανίζουν με τον ΣΥΡΙΖΑ ως κόμμα με αδελφικές σχέσεις. Ισχύει αυτό; Ποιες είναι οι ομοιότητες και ποιες οι διαφορές σας; «Η βασική διαφορά μας με τον ΣΥΡΙΖΑ είναι σε επίπεδο ιστορικών καταβολών. Ο ΣΥΡΙΖΑ ανήκει στην παράδοση της Αριστεράς στην Ελλάδα και κουβαλάει αυτή την κληρονομιά μέσα από τη συνύπαρξη διαφορετικών ρευμάτων και αντιλήψεων. Εμείς ως πολιτική δύναμη δεν έχουμε παρελθόν. Δεν έχουμε καταβολές. Αυτό είναι πρόβλημα από τη μία, γιατί δεν έχουμε οργανωτικές δομές. Είμαστε ακόμη σε →

→ ΠΑΜΠΛΟ ΠΤΚΛΕΣΙΑΣ

φάση εμβρυϊκή που προσπαθούμε να οργανώσουμε τους εαυτούς μας. Από την άλλη, όμως, είμαστε πο πολύ απελευθερωμένοι για να κάνουμε αυτό το πέταγμα. Οταν μιλάω με τον Άλεξη, μου λέει συχνά ότι υπάρχουν πολλές διαφορετικές παραδόσεις που πρέπει να συντεθούν στο εσωτερικό του κόμματος για να καταλήξουν σε αποφάσεις για το τι πρέπει να γίνει. Αυτό καμία φορά ίσως είναι πρόβλημα, αλλά καταλαβαίνω από την άλλη ότι είναι και πλούτος».

Στην Ελλάδα η οικονομική κρίση γέννησε κινδύνους για την ίδια τη λειτουργία της δημοκρατίας με την άνοδο της ακροδεξιάς Χρυσής Αυγής. Στην Ισπανία υπάρχουν αντίστοιχοι κινδύνοι; «Δεν έχουμε ακριβώς τα ίδια προβλήματα με την Ελλάδα στη δημοκρατία, αλλά αυτό που συμβαίνει στην Ευρώπη γενικότερα επαναφέρει μνήμες της δεκαετίας του '30, της εποχής μεταξύ των δύο πολέμων. Η σκηνή της κρίσης ενδείκνυται για πολλές διαφορετικά σενάρια, ακόμη και τα πλέον σκοταδιστικά και φασιστικά. Έχουμε βέβαια και στην Ισπανία ενεργοποίηση νεοφασιστικών ομάδων αλλά όχι στην κλίμακα της εκλογικής απίχκησης της Χρυσής Αυγής στην Ελλάδα ή του Εθνικού Μετώπου στη Γαλλία. Είναι κρίσιμοι καιροί που δίνουν χώρο σε πολλές και διαφορετικές μεταξύ τους αφηγήσεις. Οι φασιστές προσπαθούν να αειοποιήσουν τη συγκυρία για να διευρύνουν την επρροή τους. Ευτυχώς στην Ισπανία δεν αντιμετωπίζουμε ακόμη μεγάλο πρόβλημα. Δεν κρύβω ωστόσο ότι με ανησυχεί η πορεία της Χρυσής Αυγής στην Ελλάδα και το γεγονός ότι διατρούν απ' ό, π φαίνεται ισχυρός δεσμός με τήμα του κρατικού μπαχανισμού όπως η Αστυνομία και οι Ενοπλές Δυνάμεις. Αυτό είναι ένα κτύπημα στον πυρήνα της δημοκρατίας και ο πραγματικός κίνδυνος για την ασφάλεια των ανθρώπων».

Πώς θα συνοψίζατε ένα δικό σας μάνυμα στην ελληνική κοινωνία; «Η Ελλάδα πάντα το πρώτο μεγάλο πείραμα του νεοφιλελευθεριού. Υπάρχει η δυνατότητα τώρα να μετατραπεί σε ένα εναλλακτικό πρότυπο ανάπτυξης και οικονομικής πολιτικής. Γι' αυτό και εμείς περιμένουμε με αγωνία τις δικές σας εκλογές, κατά πάσα πιθανότητα τον Μάρτιο. Η έκβαση των εκλογών στην Αθήνα είναι πολύ σημαντική και ελπίζουμε να αποτελέσει και για μας μεγάλη έμπινευση. Το μάνυμά μου λοιπόν στον ελληνικό λαό είναι ότι έχω εμπιστούν πως θα γίνει η αφετηρία της αλλαγής και μετά θα σας ακολουθήσουμε και θα δώσουμε μαζί αυτή τη μάχη». ●

Η ΕΠΩΔΥΝΗ ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Η αντίδραση στις πολιτικές, στις παραλειψεις και στα δομικά προβλήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι μια αυξανόμενη τάση, από την Ισπανία ως την Πολωνία.

ΑΠΟ ΤΟΝ Δημήτρη Θεοδωρόπουλο

Είναι κάποιος ειρωνικό, αλλά από τις 25 Μαΐου 2014 και για τα επόμενα χρόνια οι ευρωπαιοί πολίτες πληρώνουν περίπου 160 ευρωβουλευτές που εκλέχθηκαν είτε για να απορρίψουν την Ευρωπαϊκή Ένωση, είτε για να πολεμήσουν εκ των έσω την έννοια της Ευρωπαϊκής Ένωσης όπως είναι σήμερα – υπόν την άποψη που «όλη η Ευρώπη». Δεν υπάρχει καλύτερος τρόπος από το παραπάνω παράδοξο για να αναδειχθεί με σαφήνεια το σοβαρό πρόβλημα – ή, κατά τον πρόεδρο της Γαλλίας Φρανσουά Ολάντ, «την επόδυνη αλήθεια» – της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι αριθμοί των ευρωεκλογών του Μαΐου του 2014 δείχνουν το πρόβλημα της Ευρώπης. Μπορεί πιο «Ευρωσκεπτικούς» να είναι επερόκλητη, δεν έχει τις ίδιες αξίες και αφετηρίες, να μην κέρδισε την πλειοψηφία του Κοινοβουλίου (τα φιλοευρωπαικά κόμματα έχουν συνολικά μια ανέτο πλειοψηφία του 70%), αλλά τα αποτελέσματα σε Βρετανία, Γαλλία, Δανία, Πολωνία, Ολλανδία, Ισπανία αλλά και Ελλάδα κατέδειπναν τις διαφορετικές πτυχές του προβλήματος. Επειδή με ξενοφοβικό λόγο (Γαλλία, Βρετανία), είτε με το επικείριμα της τολμοφορίας (Ολλανδία), είτε με σικουνομικά αδιέξοδα (Ελλάδα, Ισπανία),

η αποδοκιμασία της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι μια αυξανόμενη τάση. Το κόμμα Podemos (Μπορούμε), οι απόψεις του οποίου φιλοξενούνται στις προηγούμενες σελίδες, είναι ένα δέιμα του υγιούς αντιευρωπαικού τόξου, καθώς εντοπίζει τα προβλήματα της Ευρώπης όχι στην πολιπολιτισμό, αλλά στα θέματα φορολογικών ανισοτήπων (Αυξεμβούργο), καθώς και στην πολιτική λιπότητας που εφαρμόζεται από τη Γερμανία. Κάπου εκεί όμως οι απόψεις συγκλίνουν και με αυτές της προέδρου του γαλλικού Εθνικού Μετώπου Μαρίν Λεπέν, π. οποια δήλωνε πρόσφατα: «Προσοχή, κυρία Μέρκελ, θα συμβεί έκρηκτη στην ΕΕ».

2009 2014

Ενα ευρωσκεπτικιστικό κόμμα, το Κογκρέσο της Νέας Δεξιάς (KNP), πήταν η έκπληξη στις ευρωεκλογές του Μαΐου. Το κόμμα του 72χρονου αντικομμουνιστή Γιάνους Κόρβιν-Μίκε πήρε περίπου 7%. Οι ακραίες ιδέες του («ο Χίτλερ δεν γνώριζε τίποτε για το Ολοκαύτωμα») δεν απέτρεψαν την ψήφο αντίδρασης στα δύο κραταιά κόμματα: την Πλατφόρμα των Πολιτών (PO) και το Κόμμα του Νόμου και της Δικαιοσύνης (PiS).

Στις ευρωεκλογές του Μαΐου, για πρώτη φορά έπειτα από 100 χρόνια, στη Βρετανία δεν κέρδισαν ούτε οι Συντριπτικοί ούτε οι Εργατικοί. Τη νίκη πήρε το UKIP του Νάιτζελ Φάρατζ που έχει ξεκαθαρίσει πως «δεν θέλουμε αυτή τη σημαία, δεν θέλουμε αυτόν τον ύμνο, δεν θέλουμε ευρωπαϊκά διαβατήρια και πολιτική ένωση». Στις ευρωεκλογές του 2009 είχε πάρει 16,5%, ενώ το 2014 ανέβασε τα ποσοστά του σε 28%.

Το ακροδεξιό Λαϊκό Κόμμα της Δανίας με ποσοστό 27% κέρδισε τις ευρωεκλογές του Μαΐου. Το Λαϊκό Κόμμα της Δανίας είναι ενταγμένο στην πολιτική ομάδα της Ευρώπης της Ελευθερίας και της Δημοκρατίας (EFD) που έχει ως πνευτική δύναμη το βρετανικό Κόμμα της Ανεξαρτησίας (UKIP) υπό τον Νάιτζελ Φάρατζ. Οι Σοσιαλδημοκράτες, που είναι υπέρ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συγκέντρωσαν 20,5%.

Το Δημοκρατικό Κόμμα του Ματέο Ρέντσι έλαβε το συντριπτικό 40,8% στις ευρωεκλογές του Μαΐου, αλλά δεύτερο κόμμα αναδειχθήκε το αντιευρωπαικό κίνημα των Πέντε Αστέρων του κωμικού Μπέπε Γκρίλο με 21,2%. Τρίτη δύναμη πήταν το κόμμα «Forza Italia» του Σίλβιο Μπερλουσκόνι, που πήρε 16,8%, χάνοντας 12 ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με τις βουλευτικές εκλογές του 2013.